

„Superman egy emigráns”

Beszélgetés Michael Chabonnal

INTERJÚ - LXIV. évfolyam, 13. szám, 2020. március 27.

Ma már nem kell az amerikai képregény mellett védőbeszédet tartani. Ha valaki mégis lenézéssel viszonyulna e szuperhősökben gazdag műfajhoz, nem kevesebbet kockáztat, mint hogy kigolyózzák a műértő társaságokból. A műfaj elismertetéséig hányatott évtizedeken és egy milliárdos iparág kiépülésén át vezetett az út. Ehhez képest igazán semmiség az a 19 év, mire Michael Chabon Pulitzer-díjas nagyregénye, az amerikai comics aranykorában játszódó *Kavalier és Clay bámulatos kalandjai* megjelent magyarul. (Fordította Soproni András, 21. Század Kiadó, 2019 - lásd róla kritikánkat: Csuha István: [Kész képregény](#), ÉS, 2019/47., nov. 22.)

Hitlerrel és Supermannal kezdődik Chabon nagyszabású története: a nácik elfoglalják Prágát, két clevelandi fiatalember pedig megalkotja minden idők legnépszerűbb képregényhőst, Supermant. Mindkét esemény nagy hatással van a regény hőseire, a Prágából menekült Joe Kavalier-re és brooklyni unokatestvérére, Sammy Clayre, akik Superman mintájára megteremtik a maguk szuperhőst, aki a nácik ellen harcol. De hogyan találkozik a Gólem legendája és az amerikai képregény aranykora? Vannak-e Supermannek zsidó gyökerei? Hogyan történt, hogy az amerikai képregényhősök már akkor ütni kezdték Hitlert, amikor az Egyesült Államok még vonakodott belépni a háborúba? Ezekről és egy Trump-képregény esélyeiről is beszélgettünk a kortárs amerikai irodalom egyik legnagyobb mesélőjével.